

tudi ob še tako kritičnih mnenjih ni nikoli čutil ogroženega. Med mlajšimi kolegi je rad poiskal neodkrite talente in jim potem velikodušno pomagal na karierni poti. Izredno smo pri njem cenili tudi to, da ni nikoli po nepotrebnem kompliciral, ampak je bil človek smeje akcije, ki si je predvsem vedno prizadeval za hitro doseg povsem konkretnega rezultata. Čeprav je bil vizionar in zelo dojemljiv za vsa inovativna razmišljanja, je znal tudi hitro »ustaviti konje«, če je uvidel, da se kake ideje v praksi enostavno ne da uresničiti. Zato se ni nikoli kar »na prvo žogo« navduševal nad idejami, ki jih je zaznal

kot modne »muhe enodnevnice«, ampak so mu osnovni okvir razmišljanja vedno narekovale šolska praksa oziroma njegove lastne izkušnje pri delu v razredu. Na vsak, še tako zahteven sestanek je vedno prišel nasmejan in potem izžareval svojo pozitivno energijo tudi med ostale. Ob slehernem spominu nanj nam bo prav ta njegov prisrčni in vedno dobrovoljni izraz na obrazu za vedno ostal pred očmi. Tudi v zadnjih letih, po tem ko se je že soočil z zelo resnimi zdravstvenimi težavami, je v osebnem stiku ostal neverjetno veder in poln življenjske energije.

Dr. Eva Konečnik Kotnik

eva.konecnik@um.si

V slovo zaslužnemu profesorju Univerze v Mariboru, dr. Borutu Belcu

V nedeljo, 16. januarja 2022, se je v svojem enaindevetdesetem letu starosti poslovil prof.

Prof. dr. Borut Belc
ob svoji 85-letnici

dr. Borut Belc, ustanovni član Oddelka za geografijo Univerze v Mariboru ter zaslužni profesor Univerze v Mariboru. Bil je izjemni raziskovalec na področju geografskih znanosti, visokošolski učitelj ter vsestransko aktivni član Univerze v Mariboru.

Geografijo je doštudiral na Univerzi v Ljubljani, kjer je že v času študija aktivno deloval pod mentorstvom in vplivom velikih slovenskih geografov, dr. Svetozarja Ilešiča ter dr. Antona Melika, ki sta ga spodbujala k znanstveni karieri. Po diplomi je sprva služboval kot učitelj in kustos v Pokrajinskem muzeju v Mariboru. Od leta 1961 do upokojitve leta 2000 pa je bil profesor na Pedagoški akademiji in kasneje Pedagoški fakulteti v Mariboru.

Bil je aktiven v različnih organih in komisijah Združenja mariborskih visokošolskih zavodov in nato Univerze v Mariboru, Raziskovalne skupnosti Slovenije, Inštituta za geografijo Univerze v Ljubljani ter Zveze geografskih društev Slovenije (danes Zveze geografov Slovenije). Kot tesen sodelavec prvega rektorja Univerze v Mariboru, geografa prof. dr. Vladimirja Bračiča, je prispeval k ustanovitvi mariborske univerze. Bil je namestnik predstojnika Združenja mariborskih visokošolskih zavodov, ki je bilo kot predhodnik mariborske univerze ustanovljeno leta 1961, v dveh mandatih dekan Pedagoške akademije,

Seja sveta ZVZ, 3. 7. 1975, v tovarni IMPOL v Slovenski Bistrici; razglasitev veljavnosti samoupravnega sporazuma o združitvi v univerzo; v sredini dr. Vladimir Bračič, desno dr. Borut Belec.

predstojnik Raziskovalnega inštituta, prodekan za raziskovalno dejavnost, večkrat pa je bil tudi predstojnik Oddelka za geografijo in zgodovino ter Oddelka za geografijo v Mariboru.

Posebnega pomena za razvoj geografije in prepoznavnost Slovenije je bilo sodelovanje prof. Belca v Mednarodni geografski zvezi (IGU), kjer se je še posebej uveljavil v Komisiji za trajnost podeželskih sistemov ter v študijskih skupinah in komisijah za razvojne probleme v marginalnih regijah. Problematika ruralnega razvoja je bila v obdobju od leta 1974 do 1990 predstavljena na 15 srečanjih komisij in 5 mednarodnih kongresih IGU, zato tudi ni naključje (kot je leta 1991 navedel dr. Bračič), da se je mariborskega oddelka za geografijo (v veliki meri tudi po zaslugi prof. Boruta Belca) zaradi njegove intenzivne vpetosti v mednarodni prostor, oprijel vzdevek »paradni konj ustanove«.

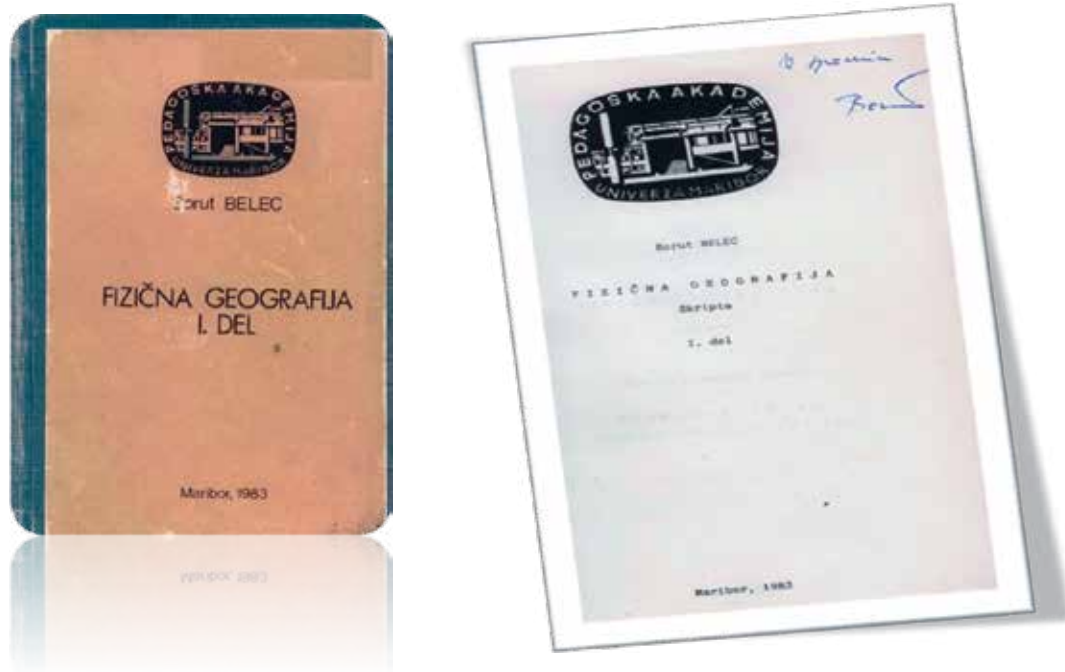
Kot raziskovalec se je prof. Belec uvrščal v t. i. povojno generacijo slovenskih geografov, ki so posebno pozornost namenili raziskovanju severovzhodne Slovenije. Njegove raznolike raziskovalne tematike so bile vedno odraz družbenih potreb in so kot take dajale geografiji kot znanosti pomembno mesto v realnem družbenem življenju. Posvečal se je tako fizičnogeografskim kot socialnogeografskim študijam (od študij terciarnih in kvartarnih akumulacij in morfološkega razvoja do sprememb vinogradniških, sadjarskih in

hmeljarskih površin, melioracij in komasacij, sprememb zemljiške in posestne strukture ter demografskih in socialnih razmer v zamejstvu, zlasti v slovenskem Porabju ter ob meji s Hrvaško idr.). Raziskovanje naravnih zakonitosti je razumel kot osnovo za proučevanje in interpretacijo družbenih stanj in procesov, kar ga je proslavilo kot izjemnega ustvarjalca na področju regionalne geografije, zlasti njemu ljube in domače severovzhodne Slovenije. Posebej mu je bila pri srcu njegova regionalno-geografska monografija Ljutomersko-Ormoške gorice. Njegova dela so objavljena doma in v tujini, pri čemer njegova bibliografija obsega 433 enot, med njimi 30 izvirnih znanstvenih člankov, 70 objavljenih predavanj in povzetkov na znanstvenih konferencah, 28 sestavkov v enciklopedijah, 1 znanstveno in 3 strokovne monografije ter 6 univerzitetnih učbenikov.

Mnogi učitelji geografije se spomnijo njegovih študijskih gradiv: Osnove fizične geografije 1 in 2 oz. Fizična geografija 1 in 2 iz let 1977 in 1983, univerzitetnega učbenika Matematična

Monografija Ljutomersko-Ormoške gorice (1968)

Spominsko darilo prof. Belca Oddelku za geografijo FF UM

geografija (1979) in Prometna geografija (1982) – slednji je izšel za potrebe študentov Visoke ekonomsko-komercialne šole v Mariboru, kjer je med drugim predaval – ter nekaterih drugih. Kot je poudaril tudi sam, »je študijsko gradivo opremil s skicami in fotografijami, ki so imele izjemno spoznavno nazorno vrednost. Gradiva so uporabljali ne samo mariborski in ljubljanski študenti geografije, temveč tudi kot učitelji kasneje v pedagoški praksi, ko so naleteli na težave pri pojasnjevanju določenih geografskih procesov svojim učencem in dijakom« (povzeto iz intervjuja, opravljenega s prof. dr. Belcem in objavljenega v Reviji za geografijo, Kolnik, Konečnik Kotnik 2015, 10-2).

Kot visokošolski učitelj je bil nosilec številnih geografskih študijskih predmetov na Pedagoški akademiji/fakulteti ter na Višji in Visoki ekonomsko-komercialni šoli Univerze v Mariboru. Posebnosti profesorjevih predavanj sta bili, poleg njegovega obsežnega znanja ter nazornih študijskih gradiv (rad je poudaril, »da je prepotoval svet in sam posnel preko 2500 diapozitivov, ki so imeli v času odsotnosti svetovnega spleta in drugih množičnih medijev zelo veliko vrednost kot didaktični material za predavanja zlasti iz regionalne geografije« (intervju 2015, Kolnik, Konečnik Kotnik, Revija za geografijo, 10-2)), tudi njegova pozitivna naravnost in humornost.

Prof. dr. Borut Beleč je prejel številne nagrade in priznanja: Prešernovo nagrado za študente

(1954), nagradi Sklada Štefana Kovača (1962) in Sklada Borisa Kidriča (1982), red dela s srebrnim vencem SFRJ (1975), zlato plaketo Pedagoške akademije (1980), srebrno (1980) in zlato (1990) plaketo Univerze v Mariboru. Zveza geografskih društev Slovenije mu je za izjemne znanstvenoraziskovalne dosežke pri proučevanju Slovenije podelila Melikovo priznanje (1997), prejel je priznanja Inštituta za geografijo Univerze v Ljubljani (1972), Oddelka za geografijo Univerze v Ljubljani (1999) in Visoke ekonomsko-komercialne šole Univerze v Mariboru (1984) za dolgoletno uspešno sodelovanje na raziskovalnem področju ter prispevek k njihovem razvoju in uveljavitvi.

Bil je častni član Zveze geografskih društev Slovenije (danes Zveze geografov Slovenije) in Društva geografov Pomurja. Univerza v Mariboru mu je leta 2000 ob odhodu v pokoj za izredne zasluge na pedagoškem in znanstvenoraziskovalnem področju podelila naslov zaslužnega profesorja Univerze v Mariboru.

Vrednote prof. dr. Boruta Belca, kot so sodelovalna naravnost, kolegialno spoštovanje, delavnost, raziskovalna pronicljivost, skozi vse to pa ljubezen do geografije in domače zemlje, naj nam bodo večno vodilo.